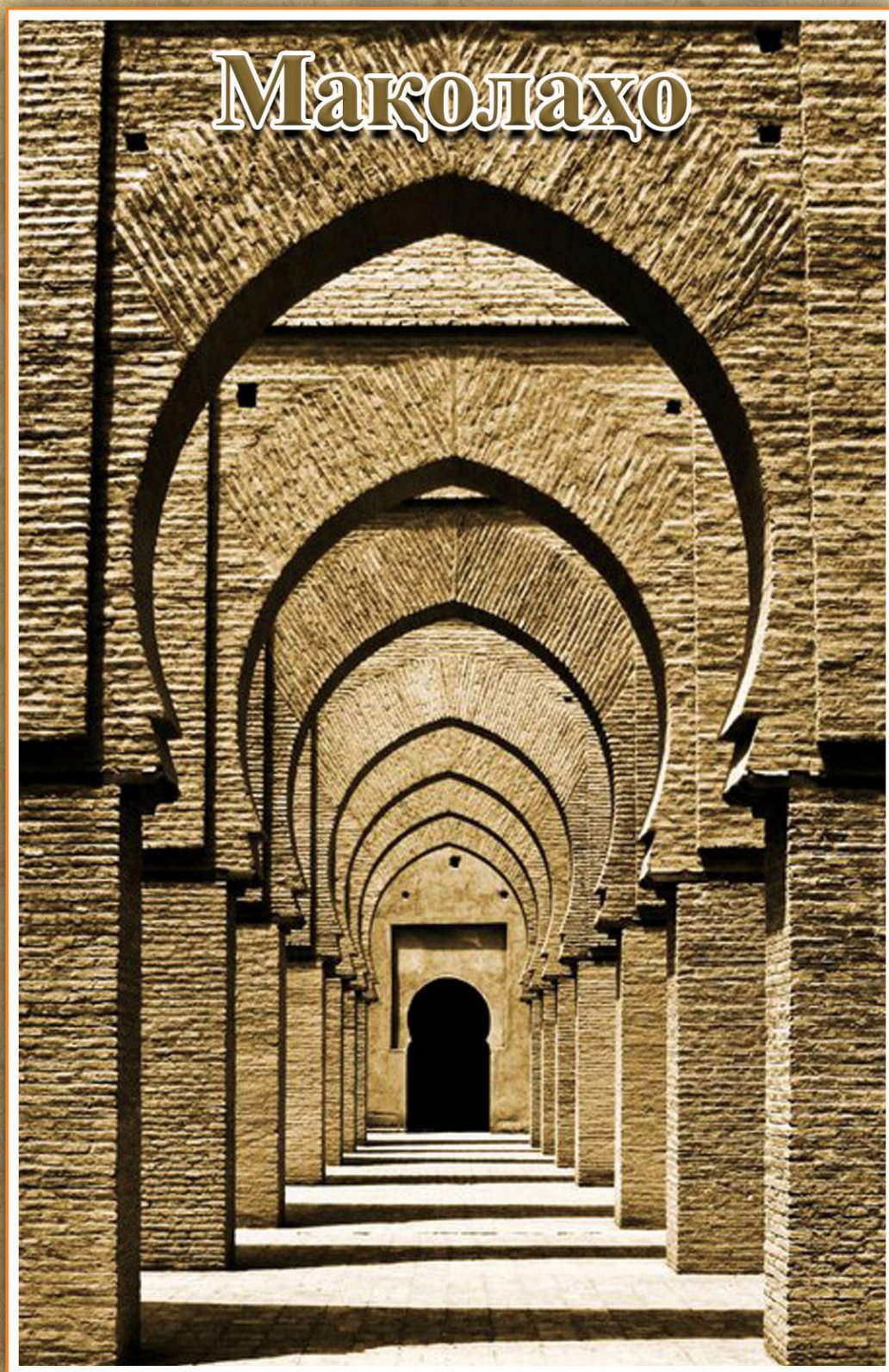

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Мавзӯи мақола:

**Ҳокимият дар Ислом аз дидгоҳи
аллома Мансури Ҳошимии
Хуросонӣ**

Нависандаи мақола:

Ибни Аббоси Ҳасанӣ

Тавачҷух: Дидгоҳи дарҷ шуда дидгоҳи ирсолии яке аз корбарон
аст ва лузуман дидгоҳи ин дафтар махсуб намешавад.

Ҳокимият дар Ислом аз дидгоҳи аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ

Дидгоҳи аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ дар бораи ҳокимиятро метавон шомили чанд марҳалаи асосӣ донист:

1- Ҳокимият аз они Худованд аст.

Ҳукумат бар мардум деги бесарпӯш ё моли бесоҳибе нест ки ҳар кас ба худ чуръат диҳад даст ба он бирасонад ва тасарруфе дар он бикунад. Ҳукумат танҳо барои Худованд аст ки холиқ, молик ва Парвардигори ин ҷаҳон аст; Зеро танҳо Ёст ки ба ниёзи офаридаҳо доно ва бар таъмини онҳо тавоност; Чунонки фармудааст: **لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ** (Тағобун/ 1); **وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** <<Ҳукумат танҳо барои Ёст ва ситойиш барои Ёст ва Ё бар ҳар чизе тавоност>> Ва низ фармудааст: **ذِكْرُكَ اللَّهُ** (Зумар/ 6); **رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانْصَرِفُونَ** <<Ин Худованд Парвардигори шумост ки ҳукумат танҳо барои Ёст, ҷуз Ё Худое нест, пас ба кучо рӯй мегардонед?!>>

2- Ҳеҷ кас дар ҳукумат бо Худованд шарик нест.

Ҳаққи ҳокимият, ҳаққи инҳисории Худованд аст ва касе дар он бо Ё шарик нест. Тавҳид дар ҳокимият ҳамчун тавҳид дар таквин ва тавҳид дар ташриъ, мухтасси Худованд аст ва касеро бо Ё дар он

Худованд ҳукумати бидуни шарик ва мухтасси ба худро ба ҳар касе ки худ бихоҳад ва ташхис диҳад медиҳад то ба изни Ё ҳукумат кунад; Чунонки фармудааст: ﴿وَاللّٰهُ يُؤْتِي مُلْكُهُ مَن يَّشَاءُ ۚ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (Бақара/ 247); <<Ва Худованд ҳукумати худро ба ҳар кас бихоҳад медиҳад ва Худованд гушойишгарӣ доно аст>> Ва ҳамчунин фармудааст: ﴿قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ﴾ (Оли Имрон/ 26); <<Бигӯ Худовандо! Ту молики ҳукумат ҳастӣ ва онро ба ҳар кас ки меҳоҳӣ медиҳӣ ва аз ҳар кас ки меҳоҳӣ меситонӣ>>. Чунонки ба унвони намуна, ҳукумати худро ба Толут дод дар ҳоле ки асҳоби Паёмбараш ба ҳукумати ӯ розӣ набуданд ва худро шойистатар аз ӯ медонистанд; Чунонки фармудааст: ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ ۚ مَلِكًا ۚ قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ۚ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ ۚ عَلَيْهِمْ زَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ۚ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكُهُ مَن يَّشَاءُ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (Бақара/ 247); <<Паёмбарашон ба онҳо гуфт: Худованд Толутро ба унвони ҳоким бар шумо барангехтааст, гуфтанд: Чигуна ӯ бар мо ҳоким бошад дар ҳоле ки мо ба ҳукумат кардан аз ӯ сазовортарем ва ҳол онки ӯ аз вусъатӣ молӣ бархурдор нест. Паёмбарашон гуфт: Худованд ӯро бар шумо баргузида ва ӯро аз тавонмандии илмӣ ва ҷисмӣ болоӣе бархурдор карда ва Худованд ҳукуматашро бар ҳар касе ки бихоҳад медиҳад ва Худованд гушойишгарӣ доно аст>>.

Худованди мутаъол ҳокимияти худ дар рӯйи замин ва барои мардумон ва ҷавомеъи инсониро на аз тариқи ҷабр, балки аз тариқи ҷаъл ва насби халифа эъмол мекунад; Чунонки фармудааст: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ (Бақара/ 30); <<Ман таъйин кунандаи халифа бар рӯйи

Ҳокимият дар Ислом аз дидгоҳи аллома Мансури Ҳошимии Хуросонӣ

замин ҳастам>> Ва ин эъмоли ҳокимиятро фақат ва фақат аз тариқи чонишинон ва баргузидагоне ки худ салоҳият ва шойистагии онҳоро таъйид ва ба мардум муъаррифӣ кардааст анҷом медиҳад, на аз тариқи афроди дигар; Чунонки худ Иброҳим алайҳи саломро баргузид ва ӯро пешво ва имом қарор дод ва фармуд: **﴿قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۚ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾** (Бақара/ 124); <<Парвардигор гуфт ман туро барои мардум имом қарор диҳандаам, гуфт аз фарзандонам низ? Фармуд аҳди ман ба золимин намерасад>>. Ҳамчунонки Довудро низ баргузид ва ӯро халифаи худ қарор дод ва фармуд: **﴿يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾** (Сод/ 26); <<Эй Довуд Мо туро халифа дар рӯйи замин қарор додаем пас миёни мардум ба ҳақ ҳукумат кун>>. Аз ин ҷо доништа мешавад ки мардум ба далили маҳдудиятҳои бешуморе ки онҳоро ихота кардааст, ҳеҷ гуна салоҳияте дар таъйин ва ихтиёри халифаи Худованд надоранд ва ин амре аст ки танҳо ба ӯхдаи Худованд аст.

5- Таъйини халифа суннати ло ятағаяри Илоҳӣ аст.

Эъмоли ҳокимияти Худованд дар рӯйи замин ва ҳукумат бар инсонҳо аз тариқи афроде ки худааш баргузида ва муъаррифӣ карда, аз суннатҳои ло ятағаяри Илоҳӣ аст ки дар гузашта ва дар байни умматҳои пешин эъмол ва ҷорӣ шудааст ва барои ояндагон низ бетардид ҷорӣ хоҳад буд; Чароки суннати Худованд тағйир нопазир аст; Чунонки фармудааст: **﴿سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾** (Ахзоб/ 62); <<Ин суннати Худованд дар ақвоми пешин аст ва барои суннати Илоҳӣ ҳеҷ гуна тағйир нахоҳӣ ёфт!>>

6- Халифаи ростини Худованд дар ин замон фақат <<Маҳдӣ>> аст.

Бар асоси суннати ло ятағаяр ва ҷории Худованд дар таъйин ва муъаррифии халифаи худ барои умматҳо, ин амр барои уммати Ислом ва мардумони ин замон низ сураат гирифта ва Худованд баъд аз Паёмбари Ислом хулафо ва чонишинони баъд аз Паёмбарашро таъйин ва ба мардум муъаррифӣ кардааст ва онҳо ҳамон касоне ҳастанд ки Худованд аз таҳорати маънавӣ ва ботинии онҳо ва пок буданашон аз ҳаргуна ҷаҳл ва ширк ва зулм ва беимонӣ ва

Ҳокимият дар Ислом аз дидгоҳи аллома Мансури Ҳошимии Хуросонӣ

бетақвойи хабар дода ва фармудааст: **﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾** (Ахзоб/ 33); <<Худованд ирода фармуда то аз шумо аҳли байт ҳаргуна ричс ва палидиرو бизудояд ва шуморо комилан покиза намояд.>> Ҳамчунонки аз забони Паёмбараш ва аз ахбори мутавотир ва яқинӣ, ҳам теъдоди онҳоро мушаххас намуда (**يَكُونُ مِنْ** **بَعْدِي** **أَنَا** **عَشْرَ خَلِيفَةٍ** **كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ**) ва ҳам бар асомӣ ва номҳои онҳо тасриҳ намудааст ки аввалинашон Алӣ ибни Абӣ Толиб аст ва охаринашон марде ҳамонанди Паёмбар аз насли Фотима ва Ҳусейн аст ки ба **ū** <<Маҳдӣ>> гуфта мешавад ва заминро аз адолат ва қист пур мекунад он чунон ки аз зулм ва чавр пур шудааст.

Ановини бар шумурда шудаи фавқ аз мабонии возеҳ ва зарурии Ислом аст ки аз китоби Худо ва суннати мутавотир ва яқинии Паёмбари Худованд ва дар партуви рӯшани ақли салим ба даст меояд ки мутаъассифона ҷаҳл ва ғафлат ва инкор нисбат ба онҳо мучиби хасороти фаровоне барои Ислом ва мусалимин аз баъди Паёмбар то кунун шудааст ва паёмадҳои бисёр ногувореро ба сари мардумон хусусан мусалмонон овор кардааст; Аз ҷумла дур шудан аз Исломи комил ва холиси мавриди хости Худованд, фирқа фирқа шудани мусалмонон ва ихтилофи шадид байни онҳо, ҳокимияти тавоғит ва золимон бар мусалмонон бо ҳамаи табаъоти фасодовар ва бадбахтизои он, мусаллат шудани куфор ва мушрикин ва мунофиқин бар ҷаҳони Ислом, дур шудан аз маънавият ва ахлоқ, берағбати нисбат ба Ислом ва дар ниҳоят бединӣ ва зиддият бо дин аз шохисҳои ин хасороти бузург аст ки ҳама ношӣ аз адами пазириши ҳокимияти Худованд ва ҳукумати халифаи ростин ва мансуб ва муъаррифӣ шуда аз ҷониби Ёст.

Бинобарин, бар ҳамаи мардум ба зарурути ақл ва бар мусалмонон ба зарурати ақл ва шаръ лозим ва вочиб аст ки халифаи ростини Худо ва имоми замони хешро ки дар ҳоли ҳозир <<Маҳдӣ>> аст бишиносанд ва заминаи зухур ва ҳокимияташро фароҳам оваранд ва худро аз шарри тавоғит ва ҳокимони золим ва муддаъиёни дурӯғини хилофат начот бахшанд; Чароки танҳо ҳокимияти ёст ки ҳокимияти Худованд махсуб мешавад ва танҳо ҳукумати ёст ки аз ин тавоноии бархурдор аст ки мусалмонон ва инсонҳои дигарро

Ҳокимият дар Ислом аз дидгоҳи аллома Мансури Ҳошимии Хуросонӣ

аз ин зулматҳо ва торикиҳои дарун дар дарун ва барҳам амбошта наҷот диҳад ва ба сӯй адолат ва нур ва рӯшанойи ва саъодати воқеъӣ раҳсипор гардонад; Чунонки Худованд фармудааст: **﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾** (Бақара/257); **﴿يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ لَئِيْلَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾** (Бақара/257); <<Худованд воли ва сарпарастии касоне аст ки имон оварданд; Онҳоро аз торикиҳо хориҷ мекунад ва ба сӯй нур ва рӯшанойи мебарад ва касоне ки куфр варзиданд, воли ва сарпарастии онҳо тоғут аст ки онҳоро аз нур хориҷ мекунад ва ба сӯй торикиҳо мебарад>>.

والسلام على من اتبع الهدى

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Дар ин китобҳо

Саҳифаи фејсбуки

Саҳифаи канал

телеграмми пойгоҳ